

[Handelsministeren.]

Panteobligationer, Gældsbreve og lignende af samme Karakter derimod ikke falder ind under Bestemmelserne i Banklovens § 13, Stykke 3. Bankerne skal iagttage Forskrifterne i Banklovens § 13, Stykke 3, og dette paases af Banktilsynet ved Gennemgang af de i Forbindelse med Bankernes Aarsregnskaber til Tilsynet indsendte Opgørelser over Aktie- og Obligationsbeholdningerne, og hvis det herigennem viser sig, at Forskriiterne er overtraadt, bliver det paatalt overfor de vedkommende Banker. Men ud over den aarlige Gennemgang af Bankernes Aarsregnskaber efter disses Aflæggelse vil Banktilsynet ved de Inspektioner, det foretager omkring i Bankerne, tillige paase, at Forskriiterne er overholdt, lige saavel som Tilsynet ved disse Inspektioner, saa vidt der er Anledning dertil og Mulighed derfor, ogsaa søger at kontrolere Rigtigheden af de Værdiopgørelser, som Bankerne har foretaget. Hvad Skive Bank angaar, er Forholdet jo dette, at der for Tiden foretages en offentlig Undersøgelse, og skulde Bankbestyrelsen have gjort noget forkert ud over, hvad Banktilsynet har kunnet konstatere, vil det komme frem og blive behandlet efter Lovene.

Endvidere har adskillige ærede Medlemmer, ogsaa 3 Partiærs ærede Ordførere, været inde paa Spørgsmaalet om visse Honorarer i Forbindelse med Landmandsbankens Ordning, som der er gjort Rede for ved en Skrivelse fra Handelsministeren til Finansudvalget, efter at Finansudvalget havde anmodet om at faa en Opgørelse over disse Udgifter. Jeg vil gerne gøre Rede for, hvorledes hele dette Forhold ligger, idet adskillige Misforstaelse har gjort sig gældende i de Udtalelser, der er faldet her i Dag. Udvalget af 2. Juli 1926, det saakaldte Embedsmandsudvalg, Tremandsudvalget, blev nedsat for at føre Tilsyn med Landmandsbankens Forhold — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Holstein har gjort Rede for — i Anledning af, at Folketingsudvalget angaaende Forslaget til Landmandsbankloven af 9. Marts 1926 i sin Betænkning af 6. Marts havde fremsat en enstemmig Opfordring til Ministeren for Industri, Handel og Søfart om at lade paabegynde en indgaaende Undersøgelse af alle Bankens Forhold, samt Forberedelse af Forslag til en Nyordning, under hvilken Banken kunde fortsætte sin Virksomhed, naar Statsgarantien bortfaldt. Saaledes var det udtrykt i Betænkningen. Angaaende dette Udvalgs Virksomhed er der afgivet to Beretninger

henholdsvis af 2. December 1926 angaaende Virksomheden i 1926 og 30. Januar 1928 angaaende Virksomheden i 1927. Disse Redegørelser er med Skrivelse af 29. Februar 1928 tilsendt det Folketingsudvalg, som i Fjor var nedsat angaaende Forslag til Lov om Ordningen af Statens Forhold til Landmandsbanken.

Af de Redegørelser, der er fremsendt, fremgaar det, at Udvalget har udført et meget omfattende Undersøgelsesarbejde med Gennemgang af og Udarbejdelse af Redegørelser angaaende en betydelig Række af Landmandsbankens Engagementer, i Særdeleshed saadanne større Engagementer, for hvis Vedkommende betydelige Tab eller andre særlige Omstændigheder syntes at gøre en Undersøgelse paakrævet. Forskellige af de udarbejdede foreløbige skriftlige Redegørelser blev i Foraaret 1928 oversendt til det Rigsdagsudvalg, som jeg tidligere har nævnt, og de øvrige Engagementer, som er undersøgt, staar nævnt i Udvalgets Beretning af 30. Januar 1928, og Udvalgets Redegørelser angaaende disse er afgivet til Handelsministeriet.

Foruden denne Gennemgang af Engagementerne, som jeg har omtalt, og som var et meget omfattende Arbejde, udarbejdede Udvalget Redegørelser vedrørende Bankens senere Regnskabsopgørelse tilligemed de tilhørende Revisionsantegnelser m. v., idet man mente, at dette var af Betydning ikke blot for en Bedømmelse af, hvad der var sket, men ogsaa for Bedømmelsen af Bankens Fremtidsmuligheder. Og Udvalget fulgte til Stadighed nøje Bevægelserne i Bankens udenlandske Kredit, i Bankens Gæld til Staten, til Nationalbanken og tillige Bevægelsen af Indskudsmidlerne. Ligeledes blev der vaaget over, at meget store tabvoldende eller risikable Engagementer saneredes eller afvikledes. Udvalget drog endvidere Omsorg for, at der tilvejebragtes Forretningsordener for Bankraadet og for Bankraadets staaende Udvalg, saaledes at det sikredes, at Udøvelsen af disse Myndigheders Funktioner og deres Indseende med Bankens Forretninger blev bragt ind i fastere Former end hidtil, altsaa inden dette Tremandsudvalg nedsattes. Ikke mindst dette var vel en af Grundene til, at Folketingsudvalget ønskede Tremandsudvalget nedsat eller i alt Fald en nærmere Undersøgelse foretaget af Bankens Forhold.

Endvidere behandlede Udvalget de Spørgsmaal, der kunde forekomme, med Hensyn til hvilke Undersøgelse fandtes paakrævet som Følge af, at Klager fremkom,